

TELEFAX 33 14 58 22

Østre Landsret
15. afdeling
Bredgade 59
1260 København K

Sag 15. afd. B-1802-09 Skatteministeriet mod Peer Kølendorf

Idet jeg henviser til sagsøgtets seneste indlæg dateret den 17. oktober og den 19. oktober 2012 vedrørende sagsøgers anmodning om omberømmelse af sagen samt sagsøgers vidneførsel skal jeg fremkomme med følgende supplerende bemærkninger:

1. OMBERAMMELSE

Indledningsvis bemærkes, at der mellem parterne tilsyneladende er enighed om, at nærværende sag ikke er en "*almindelig sag*", jf. hertil sagsøgtets bemærkninger i skrivelsen af 19. oktober 2012, side 1, 4. afs. Som angivet af sagsøgte vedrører nærværende sag et erstatningskrav af en betydelig størrelse, og dette erstatningskrav udspringer af et omfattende arbejde for SKAT med optrævlingen af det, der indtil videre har vist sig at være danmarkshistoriens største momskarrusel.

Af denne årsag har sagen ikke alene væsentlig betydning for SKAT, men derudover tillige væsentlig samfundsmæssig betydning, og det er på denne baggrund så meget desto mere af afgørende betydning, at sagen tilrettelægges således, at parterne indrømmes adgang til dels under sagens forberedelse at afgive de fornødne processkrifter og bilag, og dels under sagens hovedforhandling at gennemføre den fornødne bevisførelse.

Det er sagsøgers opfattelse, at en fastholdelse af den berammede hovedforhandling i december 2012 vil udgøre en hindring for, at sagsøger på tilstrækkelig og forsvarlig vis har mulighed for at vurdere og reagere på sagsøgtets seneste processkrifter, og for at sagsøger under hovedforhandlingen vil kunne afhøre det fornødne antal vidner i sagen (om spørgsmålet om vidneførelse henviser jeg til mine bemærkninger nedenfor). Virkningen heraf vil reelt være, at sagsøger afskæres fra at føre det fornødne bevis i sagen.

Henset til sagens væsentlige betydning er det i modsætning til det af sagsøgte anførte i relation til EMRK art. 6 højst betænkeligt, såfremt sagsøger afskæres fra at føre det fornødne

bevis i sagen, idet det herved kan rejses tvivl om, hvorvidt der er tale om en retfærdig rettergang.

Det er dernæst ikke retvisende, når sagsøgte anfører, at denne *"løbende har accepteret disse fristudsættelser af hensyn til at sikre et fuldt oplyst sagsgrundlag"*. Tværtimod har sagen adskillige gange tillige været udsat på anmodninger fra sagsøgte selv. Således har sagsøgte selv på følgende datoer anmodet frister for afgivelse af processkrifter udsat:

05.09.2012	Fristudsættelse af suppl. processkrift (4 uger)
08.06.2012	Fristudsættelse af suppl. processkrift (4 uger)
26.04.2012	Fristudsættelse af suppl. processkrift (4 uger)
30.03.2012	Fristudsættelse af suppl. processkrift (4 uger)
11.05.2011	Fristforlængelse af suppl. processkrift (4 uger)
11.04.2011	Fristforlængelse af suppl. processkrift (4 uger)
14.03.2011	Fristforlængelse af suppl. processkrift (4 uger)
04.03.2010	(dateret til retten den 09.08.2010) Fristforlængelse af suppl. processkrift (ca. 1 uge)
04.03.2010	(dateret til retten den 28.05.2010) Fristforlængelse af suppl. processkrift (3 uger)
23.06.2010	(dateret til retten den 21.06.2010) Fristforlængelse af suppl. processkrift pga. ferieperiode (ca. 7 uger)
01.06.2010	(dateret til retten den 28.05.2010) Fristforlængelse af suppl. processkrift (3 uger)
23.11.2009	Fristforlængelse af duplik (3 uger)

I alt 45 ugers udsættelse ud over de allerede af Landsretten fastsatte frister.

Der er dermed i lige så høj grad tale om, at sagsøger med henblik på at sikre sagens oplysning har accepteret sagsøgtes løbende fristudsættelser. Sagsøgtes bemærkninger om EMRK artikel 6 fremstår også af den grund uden hold i det konkrete sagsforløb. Og da særligt ikke når der henses til, at sagsøgte først ved sit processkrift A af 16. august 2010 - dvs. halvandet år efter sagens anlæg - fremkom med sine bemærkninger til sagens realitet. Således udgør sagsøgtes kortfattede svarskrift af 19. juni 2009 og duplik af 14. december 2009 udelukkende processuelle opfordringer til sagsøger, og det reelle svarskrift i sagen fremkom derfor først med sagsøgtes processkrift A af 16. august 2010. Der er således i nærværende sag *intet* grundlag for at antage, at den danske stat har handlet i strid med EMRK artikel 6.

Hertil kommer, at sagsøgte senest er fremkommet med processkrift D den 2. oktober 2012 vedrørende sagens processuelle opfordringer og processkrift E den 15. oktober 2012, med hvilke processkrifter, der er fremlagt 51 nye bilag (bilag L til bilag BE). Hertil kommer, at sagsøgte så sent som i forbindelse med afgivelsen af sit indlæg af 19. oktober d.å. vedrørende omberømmelsen af sagen har fremlagt endnu et nyt bilag (bilag BF).

Sagens forberedelse afsluttes den 14. november d.å., hvilket henset til omfanget af de senest fremkomne processkrifter og det vedlagte antal bilag efterlader sagsøger med et yderst begrænset tidsrum til at indhente supplerende oplysninger og til at udarbejde yderligere et processkrift, herunder forholde sig til, hvilken yderligere bevisførelse sagsøgtes processkrifter giver anledning til.

Det er derfor *ikke* korrekt, når sagsøgte anfører, at anmodningen om omberømmelse af sagen udelukkende beror på Skatteministeriets egne forhold.

2. VIDNEFØRSEL

Idet der henvises til det i mit indlæg af den 16. ds. anførte skal jeg fremkomme med følgende supplerende bemærkninger om sagens vidneførelse:

Indledningsvis præciseres det, at skattemedarbejder Reino Nielsen hverken er eller agtes indkaldt til at afgive forklaring under hovedforhandlingen. Det beror således på en fejl, når Reino Nielsens navn fremgår af den til Østre Landsret fremsendte tidsplan for hovedforhandlingen.

I modsætning til det i sagsøgtes processkrift D, side 37 og 38, anførte, hvor der alene protesteres over førelsen af skattemedarbejderne Martin Vollmer og Torben Ulrich Andersen, bestrider sagsøgte nu tilsyneladende *generelt*, at vidneførelsen kan omfatte SKATs medarbejdere.

Som anført i min skrivelse af den 16. ds. er de relevante skattemedarbejdere indkaldt med henblik på at afgive forklaring om de *faktiske forhold* i forbindelse med SKATs kontrol af Comitel International A/S' virksomhed, herunder hvilke konkrete undersøgelser SKAT fore-

tog i den forbindelse, og forklaringerne vil derfor være ubetænkelige i forhold til den eksisterende praksis om vidneførsel af embedsmænd. I denne sammenhæng skal afhøringen af skattemedarbejderne bl.a. tjene til at belyse, hvornår SKAT kom i besiddelse af oplysningerne om den udøvede svig, herunder hvorledes SKAT reagerede på disse oplysninger. Det har stedse været sagsøgte anbringende, at SKAT har udvist egen skyld i relation til identifikation af svigen, og afhøringen skattemedarbejderne om hvilke konkrete undersøgelser SKAT foretog sig er derfor efter sagsøgers opfattelse en nødvendig, naturlig og relevant bevisførelse i relation til dette anbringende.

Sagsøgte kan ikke på den ene side gøre gældende, at SKAT har udvist egen skyld og på den anden side afskære SKAT fra at føre bevis for det modsatte.

Derudover er der ikke - som anført af sagsøgte - tale om, at forklaringerne fra de omhandlede skattemedarbejdere skal *"afhjælpe sagsøgerens manglende besvarelse af sagsøgte opfordringer"*. Skatteministeriet har loyalt under sagen fremlagt det efterspurgte materiale i det omfang et sådant materiale eksisterer, og sagsøgte har da også haft adgang til at gennemgå det materiale, som sagsøger er kommet i besiddelse fra Comitel International A/S' konkursbo. Sagsøger har således på rimelig og adækvat vis forsøgt at imødekomme det omfattende antal opfordringer fremsat af sagsøgte.

Sagsøgte har selv som direktør i Comitel International A/S overgivet materialet til kurator og må formodes - som konkurslovens foreskriver - at have udleveret alt materiale.

Sagsøgte synes imidlertid i en række sammenhænge fejlagtigt at lægge til grund, at der eksisterer et omfattende materiale hos SKAT om *"SKATs viden og tiltag over for den bagvedliggende svig"*, herunder at den manglende fremlæggelse heraf har hindret *"en kontradiktorsk proces vedrørende SKATs viden og tiltag over for den bagvedliggende svig"*. Der er i sagen fremlagt materiale fra SKATs journalsager vedrørende de i svigskomplekset involverede selskaber, og såfremt sagsøgte - mod sagsøgers viden - måtte være af den opfattelse eller skulle have positiv viden om, at der hos SKAT skulle bero yderligere materiale, må sagsøgte præcisere, hvilket konkret materiale der i givet fald skulle være tale om. Dette har sagsøgte intetsteds gjort. Det bemærkes hertil, at sagsøger i sagens natur ikke kan fremkomme med materiale eller oplysninger, som sagsøger ikke er i besiddelse af.

Også i denne sammenhæng er det efter sagsøgers opfattelse relevant at afhøre de indkaldte skattemedarbejdere, idet disse alle har befattet sig med svigskomplekset og derfor vil kunne udtale sig om, hvilke faktuelle oplysninger SKAT var i besiddelse af på relevante tidspunkter om *"den bagvedliggende svig"*.

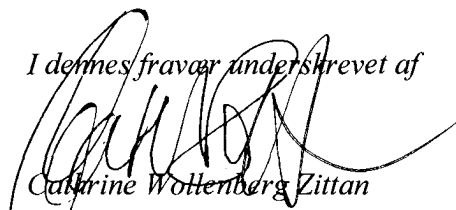
Hertil kommer, at det i sagen er omtvistet, i hvilket omfang sagsøgte fremsendte oplysninger til SKAT om samhandelspartnere og aktører på markedet. Da en gennemgang af SKATs journaler ikke bekræfter en sådan løbende og systematisk afrapportering vil en afhøring af

Jeg anmoder på baggrund af ovenstående venligst Landsretten om at træffe afgørelse på det foreliggende grundlag, alternativt indkalde parterne til et telefonisk retsmøde snarest muligt.

Med venlig hilsen
Kammeradvokaten

v/Boris Frederiksen
— Advokat

I dennes fravær underskrevet af

Cathrine Wollenberg Zittan
— Advokat